

Có Nên Đòi hỏi Giá Trị Đương Tráng Tân Thanh Không?

Tác Giả: T&# Quang Khôi

Chúa Nhật, 20 Tháng 11 Năm 2011 08:20

Theo nhiều nhà nghiên cứu văn học, một tác phẩm văn chương mẫu mực trở thành bất hủ hay cũng gọi là “đi tác phẩm”, nội dung phải là một thông điệp gọi cho nhân loại và các thế hệ mai sau.

Một ngày nhóm tân học (Nguyễn Văn Vĩnh, Phạm Quỳnh, Trần Trọng Kim...) ca ngợi và bênh vực Truyện Kiều trước sự lên án của một số nhà Nho học, họ như không còn ai dám lên tiếng chê bai Truyện Kiều nữa, và bất cứ phương diện nào. Người ta dần dần có thói quen chửi ca tụng, rồi tôn thờ Truyện Kiều. Ai cũng coi Truyện Kiều là một đi tác phẩm, vì Phạm Quỳnh đã nói: “Truyện Kiều còn, tiếng ta còn. Tiếng ta còn, nước ta còn.” Ai có khám phá mới về Kiều, như “khám phá” đó cũng chỉ có tính cách tôn vinh thêm, hòa theo những người đi trước, để đưa Kiều lên đến vị trí tôn trong văn học Việt Nam.

Ai cũng ca tụng Đương Tráng Tân Thanh của Nguyễn Du là đi tác phẩm, nhưng chỉ thấy ai để ý nghĩa thế nào là “đi tác phẩm”. Mục đích một tác phẩm văn chương có bất hủ không, chúng ta tìm hiểu nội dung hay hình thức? Hay cả hai? Theo nhiều nhà nghiên cứu văn học, một tác phẩm văn chương mẫu mực trở thành bất hủ hay cũng gọi là “đi tác phẩm”, nội dung phải là một thông điệp gọi cho nhân loại và các thế hệ mai sau. Mục đích vậy, thông điệp phải nói lên những điều sâu sắc về thế giới, sâu sắc về những nhu cầu của con người, chỉ với tinh thần lớn và đôi khi còn có tính cách tiên tri nữa.

Vậy, còn hình thức thì sao? Đã gọi là một tác phẩm văn chương, phần hình thức cũng không kém quan trọng. Thơ ca cao siêu mà không biết cách diễn đạt để truyền đạt tư tưởng đó cho người khác thì thơ ca đó cũng không có lợi gì cho người đời. Những riêng về Đương Tráng Tân Thanh, chúng tôi nghĩ rằng chúng ta không cần phải quan tâm lắm vì ai cũng biết rằng thơ ca Tiên Điền thi sĩ đời “lời nói châu ngọc, hàng hàng gọi mĩ”. Chính những lời thơ trác tuyệt đó mà Truyện Kiều được tôn sùng ngay từ khi tác giả vừa viết xong, cách đây hơn 180 năm. Ngoài ra, chúng tôi nghĩ rằng lời văn (hình thức) mới thì mới khác. Ngôn ngữ luôn luôn thay đổi, cách nói của con người mới thì mới biến đổi. Chúng ta nhìn thấy của Nguyễn Du, người ta thích dùng những câu văn xúc tích, nói ít mà hiểu nhiều. Chỉ những người có học mới lãnh hội được toàn vẹn ý tưởng của tác giả. Không những thế, thế hệ xưa, các nhà nho chỉ viết truyện bằng thơ thất ngôn bát, nên thơ này được gọi là thơ “truyện”. Dùng thể để viết truyện, tất nhiên sẽ diễn đạt sự bất hủ nên rất nhiều. Do đó, người viết phải dùng những câu. Truyện Kiều được viết gần hai thế kỷ trước nên chúng ta không ngạc nhiên khi thấy có nhiều điều. Ngày nay người ta viết văn xuôi gần như hoàn toàn (dù ít học) cũng có thể hiểu được. Vậy thì chúng tôi xin bỏ qua phần hình thức.

Có Nên Đón Nhặt Giá Trị Đón Trồng Ng Tân Thanh Không?

Tác Giả: T Quang Khôi

Chúa Nhật, 20 Tháng 11 Năm 2011 08:20

Trồng nhặt giá trị của Đón Trồng Ng Tân Thanh, chúng ta chỉ cần tìm hiểu nội dung để xem tác phẩm này có phải là một “đời tác phẩm” như nhiều người vẫn ca tụng không?

Muốn tìm hiểu nội dung, chúng ta trước hết phải tìm hiểu triết lý căn bản của truyện. Theo nhiều học giả, như Phạm Quỳnh, Trần Trọng Kim, Nguyễn Văn Vĩnh, Bùi Khả, Nguyễn Quỳnh Tuấn... đời Phật là triết lý nòng cốt của Đón Trồng Ng Tân Thanh. Vậy, chúng ta hãy căn cứ vào triết lý này để tìm hiểu Truyện Kiều.

Phật Giáo Trong Đón Trồng Ng Tân Thanh

Nàng Vương Thúy Kiều, vì Nghiệp của kiếp trước, đã phải sống một cuộc đời gian truân, đau khổ suốt 15 năm trời, “thanh lâu hai lượt, thanh y hai lần”. Nhưng, dù chịu nhiều cay đắng, nàng vẫn giữ được cái tâm trong sáng nên đã gieo được cái nhân tốt để được hái quả ngay trong kiếp này. Vì thế, nàng đã được gặp lại gia đình và người yêu để hưởng hạnh phúc cuộc đời.

Số Tam Hợp đã nói về cái tâm của Kiều như sau:

“Xét trong đời nghiệp Thúy Kiều,
“Mặc đời tình ái, khi đi u tà dâm.
“Lấy tình thâm trọng nghĩa thâm,
“Bán mình đã đổi ng hương tâm đời trời.
“Hỏi một người, cứu muôn người,
“Biết được kinh hoàng, biết lợi phải chăng.
“Thưa công đức này ai bằng,
“Túc khiên đã rửa láng láng sạch rồi!”

Giáo lý của nhà Phật là khi đã mang lấy Nghiệp vào thân, chúng ta phải trả cho đời một cái gì để được siêu thoát hay được hưởng cái quả mà mình do mình gieo nhân. Như vậy, Phật giáo cho rằng con người có hoàn toàn tự do trong cuộc sống của mình, không có một “đấng tối cao” nào can thiệp, gián tiếp hay trực tiếp, vào những hành động của mỗi cá nhân. Nhưng tất nhiên, những hành động của con người sẽ dẫn đến kết quả tương lai của chính họ. Gieo nhân tốt, hưởng quả tốt và tất nhiên gieo nhân xấu phải hái quả xấu. Ngoài đời thực tế cũng vậy, gieo bọp, sẽ được ăn bọp. Nhưng trong Đón Trồng Ng Tân Thanh, Nguyễn Du đã cho một ông Trời để nhúng tay vào.

Khi Kiều bắt Tú Bà hành hạ, nàng rút dao tự tử. Trong cơn mê, nàng gặp Đạm Tiên và nàng Đạm đã cho biết:

“Rằng: Nhân quả dẫu dang,
“Đã toan trốn nọ đôn tròng đức sao?
“Số còn nặng nghiệp má đào,
“Ngươi đi dù muộn quy, Trời nào đã cho!

Ngay cả đời của cô Tam Hợp, người đã tu hành đức độ, cũng tin có một ông Trời ngự trên cao và quy định nên mọi việc:

“Số rằng: Phúc họa đời Trời,
“Coi người cũng lòng người mà ra.”

Và trong đoạn kết của Truyện Kiều, Nguyễn Du đã quy quy:

“Ngậm hay muôn sự đời Trời.

Có Nên Đón Nhặt Lạ và Giá Trị Đón An Tròn Ng Tân Thanh Không?

Tác Giả: T&# Quang Khôi

Chúa Nhật, 20 Tháng 11 Năm 2011 08:20

“TR&# I kia đã b&# t làm ng&# i có thân,
“B&# t phong tr&# n, ph&# i phong tr&# n,
“Cho thanh cao m&# i đ&# c ph&# n thanh cao.”

Ng&# i ta không ng&# c nhiên khi th&# y Nguy&# n Du đ&# a ông Tr&# i vào đ&# o Ph&# t. Tiên sinh là m&# t nhà Nho mà đ&# o Nho coi Tr&# i là đ&# ng t&# i cao c&# m c&# ng n&# y m&# c c&# vũ tr&# này. Các nhà Nho tin &# thuy&# t “Thiên m&# nh”, vì th&# vua là con tr&# i (thiên t&#) nên thay tr&# i đ&# nh đ&# t m&# i vi&# c trong khu v&# c mình cai tr&# . .

Trong Đ&# n Tr&# ng Tân Thanh, Nguy&# n Du không nh&# ng đã không theo sát giáo lý nhà Ph&# t, mà còn đi ng&# c l&# i. Ph&# t giáo ch&# tr&# ng tr&# nghi&# p là tr&# món n&# đã vay t&# ki&# p tr&# c (hay nhi&# u ki&# p tr&# c). Th&# mà Ki&# u ch&# a tr&# xong n&# đã gi&# t h&# t các “ch&# n&#”. Trong cu&# c báo ân tr&# oán, nàng gi&# t nh&# ng ng&# i đã gây đau kh&# cho nàng : Tú Bà, Mã Giám Sinh, S&# Khanh, B&# c H&# nh, B&# c Bà. Nh&# v&# y là nàng đã gây nghi&# p m&# i cho nh&# ng ki&# p sau c&# a nàng, không đúng v&# i giáo lý nhà Ph&# t.

M&# t giai tho&# i c&# a Ph&# t giáo k&# r&# ng có m&# t nhà s&# tu hành đã g&# n đ&# c đ&# o có th&# nhìn th&# y nghi&# p ki&# p tr&# c c&# a mình và bi&# t r&# ng mình khó có th&# đ&# c đ&# o vì còn m&# t món n&# ch&# a tr&# xong. M&# t hôm, v&# s&# y đi qua m&# t khu r&# ng, trông th&# y m&# t con h&# đang núp trong m&# t b&# i r&# m đ&# ch&# nhà s&#. Ông có th&# tr&# n tránh d&# dàng, nh&# ng ch&# t nh&# n ra r&# ng con h&# chính là k&# đã b&# ông h&# i trong m&# t ki&# p tr&# c. Đó là món n&# cu&# i cùng mà ông ph&# i tr&# n u mu&# n đ&# c siêu thoát. Ông bình tĩnh đi đ&# n tr&# c con h&# và đã b&# nó xé xác. Nh&# v&# y, nhà s&# đã tr&# xong nghi&# p.

M&# t chuy&# n khác k&# r&# ng có m&# t v&# s&# đi kh&# t th&# c, hàng ngày th&# ng g&# p m&# t ông nhà gi&# u r&# t r&# ng rãi, vui v&# và hay giúp đ&#. Nh&# ng sau cái v&# t&# i vui, c&# i m&# c&# a ông, nhà s&# th&# y có m&# t cái bóng u ám. Nhìn k&#, s&# bi&# t r&# ng ông ta s&# p g&# p m&# t tại n&# n có th&# nguy đ&# n tính m&# ng. S&# đ&# nh báo cho ông nhà gi&# u bi&# t đ&# đ&# phòng, nh&# ng l&# i ch&# t nh&# n ra r&# ng tại n&# n chính là m&# t cái nghi&# p ki&# p tr&# c c&# a ông ta. N&# u ông tránh đ&# c tại n&# n, nghi&# p v&# n còn đó, t&# c là n&# ch&# a tr&# xong. Sau m&# t lúc suy tính, nhà s&# quy&# t đ&# nh đ&# cho ông nhà gi&# u tr&# nghi&# p. T&# ngày đó, s&# không kh&# t th&# c trong khu v&# c đó n&# a. N&# a năm sau, s&# tr&# l&# i và bi&# t tin ông nhà gi&# u b&# c&# p đánh đ&# n b&# i li&# t. Khi g&# p l&# i ông ta, s&# không còn th&# y cái bóng u ám chung quanh ông n&# a. Nh&# v&# y là ông đã tr&# xong nghi&# p.

Chuy&# n có v&# hoang đ&# ng nh&# ng đã nói rõ đ&# c cái cách tr&# nghi&# p mà Ph&# t giáo quan ni&# m. Th&# t ra, nói đ&# n tôn giáo, ch&# ng nhi&# u thì ít, đ&# u có chút hoang đ&# ng. N&# u xét k&#, nh&# ng chuy&# n đó cũng không h&# n là hoang đ&# ng. Khi có ni&# m tin tuy&# t đ&# i vào m&# t đ&# i u gì, ng&# i ta s&# n sàng ch&# t cho ni&# m tin đó. &# n&# c ta, vào th&# i nhà Nguy&# n c&# m đ&# o, hàng trăm, hàng ngàn tín đ&# Thiên Chúa giáo s&# n sàng t&# vì đ&# o. Các tín đ&# H&# i giáo tin r&# ng n&# u gi&# t nh&# ng ng&# i ngo&# i đ&# o, h&# s&# đ&# c lên thiên đ&# ng. Vì th&# m&# i có nh&# ng v&# đeo bom t&# sát đ&# gi&# t hàng l&# at&# ng&# i không theo đ&# o H&# i.

Ph&# t giáo không ch&# tr&# ng tr&# thù vì đã coi là n&# thì ph&# i tr&#, tr&# cho đ&# n h&# t, có th&# vi&# c tr&# n&# kéo dài trong nhi&# u ki&# p. Nh&# ng Nho giáo l&# i dung túng vi&# c tr&# thù. Trong l&# ch s&# Vi&# t Nam, không thi&# u nh&# ng chuy&# n tr&# thù m&# t cách kh&# ng khi&# p, tàn b&# o. Vua có th&# “tru di tam t&# c”, gi&# t m&# y trăm ng&# i m&# t lúc, k&# c&# nh&# ng đ&# a bé m&# i sinh. Đ&# i nhà Lê, ng&# i ta đ&# ng nên chuy&# n Th&# L&# đ&# gi&# t ba h&# m&# t đ&# i công th&# n là Nguy&# n Tr&# i.

Nguy&# n Du là m&# t nhà Nho n&# u hành s&# theo đ&# o Nho cũng không có gì đáng ng&# c nhiên. Ph&# t giáo ch&# tr&# ng xu&# t th&# trong khi Nho giáo khuy&# n khích m&# i ng&# i nên nh&# p th&#. Vào đ&# i thì

Có Nên Đón Nhận Lễ Hội Giá Trị Đương Trùng Ng Tân Thanh Không?

Tác Giả: T&# Quang Khôi
Chúa Nhật, 20 Tháng 11 Năm 2011 08:20

ph&#i s&#ng theo phong t&#c t&#p quán c&#a đ&#i đ&# đ&#t đ&#c nh&#ng m&#c đích mình mong &#c.

Trong cu&#c tr&# oán này, Ki&#u còn gi&#t oan hai tên Khuy&#n &#ng. Chúng ch&# là nh&#ng tên đ&#y t&# tuân theo l&#nh c&#a ch&#. Trong khi đó, ch&# c&#a chúng là Ho&#n Th&# (Chính danh th&# ph&#m tên là Ho&#n Th&#) l&#i đ&#c tha b&#ng sau m&#t h&#i kêu nài, tr&#n tình. Khi ra l&#nh cho quân sĩ c&#a T&# H&#i hành hình các t&#i ph&#m, Ki&#u còn đ&#t ra cách hành hình là “th&# sao thì l&#i c&# sao ra hình”. Đ&#i v&#i nh&#ng k&# đã th&# th&#t, quân sĩ đ&# thi hành nhi&#m v&# :

“L&#nh quân truy&#n xu&#ng n&#i đao,
“Th&# sao thì l&#i c&# sao ra hình.
“Máu r&#i th&#t nát tan tành,
“Ai ai trông th&#y, h&#n kinh phách r&#i.”

Nh&#ng đ&#i v&#i hai tên Khuy&#n &#ng, h&# không bi&#t ph&#i hành hình th&# nào vì chúng không h&# th&#t.

Nh&# v&#y, chúng ta có th&# qu&# quy&#t r&#ng đ&#o Ph&#t không ph&#i là tri&#t lý căn b&#n c&#a Đ&#n Tr&#ng Tân Thanh nh&# nhi&#u ng&#i đã nh&#n đ&#nh.

Xã Hội Trong Truy&#n Ki&#u

Chúng ta th&# tìm hi&#u xã h&#i mô t&# trong Đ&#n Tr&#ng Tân Thanh có liên quan gì đ&#n xã h&#i Nguy&#n Du s&#ng không? S&# so sánh này cũng có th&# cho chúng ta bi&#t có ph&#i tác gi&# mu&#n g&#i g&#m tâm s&# vào tác ph&#m không?

Ngay ph&#n đ&#u, tác gi&# cho bi&#t th&#i đ&#i Kim Vân Ki&#u là th&#i nhà Minh vào nh&#ng năm có niên hi&#u Gia Tĩnh. Theo s&# Trung qu&#c, nhà Minh b&#t đ&#u t&# năm 1368, sau khi Chu Nguyên Ch&#ng đánh đ&#i đ&#c quân Mông c&#. Niên hi&#u Gia Tĩnh b&#t đ&#u t&# năm 1522. Nh&# v&#y, Trung qu&#c đã đ&#c h&#ng hòa bình 154 năm (B&#n ph&#ng ph&#ng l&#ng, hai kinh v&#ng vàng.) Khi ng&#i dân đ&#c h&#ng m&#t n&#n hòa bình lâu dài, ng&#i ta th&#ng nghĩ đ&#n chuy&#n h&#ng l&#c, t&# đó n&#y sinh nhi&#u t&# đoan và b&#t công. Vì th&#, ng&#i ta không l&# khi th&#y Thúy Ki&#u, m&#t cô gái xinh đ&#p, tài hoa ph&#i sa vào ch&#n thanh lâu t&#i hai l&#n.

Trong khi đó &# n&#c ta, vào nh&#ng năm Gia Tĩnh c&#a tri&#u Minh, nhà Lê đã suy vi, M&#c Đ&#ng Dung ti&#m quy&#n c&#p ngôi nhà Lê (1527). T&# đó, n&#c ta không đ&#c yên &#n, lo&#n l&#c kéo dài. Nhà Lê đ&#c Tr&#nh Ki&#m giúp, l&#y l&#i ngôi vua, tr&# v&# Thăng Long. H&# M&#c ph&#i rút lên Cao B&#ng. Đ&#n năm 1592, vua cu&#i cùng c&#a nhà M&#c là M&#c M&#u H&#p b&# Tr&#nh Tùng b&#t, gi&#i v&# Thăng Long chém đ&#u. Nh&#ng t&# đó, vua Lê ch&# là m&#t ông vua bù nhìn, quy&#n hành chuy&#n vào tay chúa Tr&#nh h&#t. Nguy&#n Hoàng không ph&#c chúa Tr&#nh, vào Nam l&#p nghi&#p, gây nên cu&#c chi&#n Tr&#nh-Nguy&#n phân tranh kéo dài h&#n 160 năm, t&# năm 1527 đ&#n năm 1788, năm Nguy&#n Hu&# ra B&#c đi&#t Tr&#nh. Nh&#ng sau cu&#c Tr&#nh- Nguy&#n phân tranh, n&#c ta v&#n đ&#m chìm trong lo&#n l&#c tri&#n miên. Ngoài B&#c, quân Mãn Thanh, do c&#u vi&#n c&#a vua Lê Chiêu Th&#ng, kéo vào n&#c ta, l&#y c&# “c&#u giá”, nh&#ng th&#c tâm mu&#n chi&#m n&#c ta, bi&#n thành qu&#n huy&#n c&#a chúng. Nguy&#n Hu&# lên ngôi hoàng đ&# Ph&# Xuân, l&#y hi&#u là Quang Trung, kéo quân ra B&#c đi&#t quân Thanh vào ngày mùng 5 T&#t K&# Đ&#u (1789). Trong Nam, Nguy&#n Ánh đem quân v&# Gia Đ&#nh đánh Tây S&#n. Năm 1802, Nguy&#n Ánh th&#ng nh&#t đ&#t n&#c, lên ngôi hoàng đ&#, l&#y hi&#u là Gia Long. Vì Nguy&#n Du có thành tích ch&#ng l&#i Tây S&#n, l&#i là ng&#i có tài, vua Gia Long v&#i ông ra làm quan.

Nh&# v&#y, hai xã h&#i, m&#t đ&#c mô t&# trong truy&#n Ki&#u và m&#t là ngoài đ&#i th&#c t&# &# n&#c ta,

Có Nên Đặt Nhãn Lệ Giá Trị Đản Trùng Ng Tân Thanh Không?

Tác Giả: Tá Quang Khái

Chúa Nhật, 20 Tháng 11 Năm 2011 08:20

không có một điếm nào trùng họ p. Khó mà biết Nguyễn Du đã gọi gì một tâm sự như thế nào. Có người cho rằng tiên sinh đã gọi tâm sự của mình vào nhân vật Tá Hái. Vì thế, Tá Minh Sán, chỉ là một tên gọi của đã được tiên sinh tô điểm cho thành một bức ảnh hùng :

“Râu hám, hàm én, mày ngài,

“Vai năm tấc rộng, thân mười thước cao.

“Đáng đáng một đáng anh hào,

“Côn quyán hán sác, lác thao gám tài.

“Đái trái đáp đát đái,

“Há Tá, tên Hái ván ngái Viát Đáng.

“Giang hồ quen thú váy vùng,

“Gám đàn náa gán, non sông một chèo.”

Quan Táng đác tráng thán là Há Tôn Hián cũng như ná đán nhá sau :

“Biết Tá là đáng anh hùng...”

Nháng chính Thúy Kiều lái nhìn bằng con mắt khác. Khi khuyên Tá ra hàng, nàng đã nói :

“Làm chi để tình vá sau,

“Nghìn năm ai có khen đâu Hoàng Sào.”

Nhá vậy, nàng chỉ coi Tá là một tên tráng giác. Không lẽ Nguyễn Du ký thác tâm sự mình vào một tên tráng giác?

Đán đây, chúng ta có thể biết chắc rằng qua Đản Trùng Ng Tân Thanh (tức Truyán Kiều)

Nguyễn Du không gọi một thông điệp nào cho nhân loại và hậu thế. Tiên sinh chỉ phóng tác

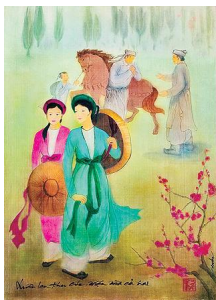
Kim Vân Kiều truyán của Thanh Tâm Tài Nhân (hay Thanh Tâm Tài Tá) sang chế Nôm, theo

thá truyán là thá lác bát. Khi phóng tác tiên sinh theo sát nguyên bản, tuy cũng có chỗ náa

hác thay đổi một vài tình tiết. Sự thay đổi có lúc hợp lý, nhưng cũng có lúc lái gây thác mác cho

ngái đác. Chúng ta thá đác một số tình tiết khác tháng.

Mùa Xuân Trong Truyán Kiều

Mùa xuân trong Truyán Kiều đã gây thác mác không ít cho nhiều người. Mùa xuân đó đã kéo dài một cách kỳ lạ.

Chá em Kiều du xuân, xem hội Đáp Thanh, vào đầu tháng ba, tức là tháng cuối cùng của mùa xuân :

“Ngày xuân con én đưa thoi

“Thiều quang chín chục đã ngoài sáu mươi.”

Có Nên Đón Nhặt Lại Giá Trị Đương Trại Người Tân Thanh Không?

Tác Giả: T&# Quang Khôi

Chúa Nhật, 20 Tháng 11 Năm 2011 08:20

và
“Thanh minh trong tí t tháng ba...”
Trong cuộc du xuân này, Kiều đã gặp Kim Trại và hai người thì m yêu nhau :
“Ng&# i qu&# c s&# c, k&# thiên tài,
“Tình trong nh&# đã, m&# t ngoài còn e.”
Khi xa nhau, hai người thì ng nh&# đ&# n nhau. Kim Trại đã thì ng thì Kiều đ&# n đ&# ph&# i tìm gặp nàng, rồi thuê nhà bên cạnh nhà nàng đ&# :
“Song h&# n&# a khép cánh mây,
“T&# ng đồng ghé m&# t, ngày ngày h&# ng trông.
“T&# c gang đ&# ng t&# a ngu&# n phong,
“Tuy&# t mù nào th&# y bóng h&# ng vào ra.”

Th&# r&# i chàng ph&# i ch&# thêm hai tháng n&# a m&# i có đ&# p làm quen v&# i nàng
“Nh&# n t&# quán khách lân la,
“Tu&# n trắng th&# m tho&# t nay đà thêm hai.”
Nh&# v&# y, k&# t&# tí t Thanh minh đ&# n lúc Kim làm quen đ&# c v&# i Kiều, đã h&# n hai tháng trôi qua.
Lúc đó ít s&# m cũng ph&# i là tháng năm, t&# c là đang mùa hè. Nh&# ng đ&# n ngày “sinh nh&# t ngo&# i gia”, ng&# i ta l&# i th&# y:
“L&# n l&# n ngày gió đêm trăng,
“Th&# a h&# ng r&# m l&# c đã ch&# ng xuân qua.”

Bây giờ tác giả m&# i cho mùa xuân trôi qua, mà th&# c t&# là đang giữa mùa hè. Vậy mùa xuân trong Đ&# n Tr&# ng Tân Thanh kéo dài gần năm tháng? Đó là m&# t đi&# u khó hi&# u đ&# i m&# t tác phẩm đ&# c coi là “đ&# i tác phẩm”

Tâm Trại Người Đang Yêu

Thúc Sinh nghe l&# i khuyên c&# a Kiều, v&# thăm Hoàng Th&# , đ&# nh tâm báo cho v&# bi&# t mình m&# i có thì p. Nh&# ng vì r&# t r&# e s&# , &# nhà suốt m&# t năm trôi mà Thúc không nói đ&# c gì. Sau đó, chàng lên đ&# ng tr&# i Lâm Truy v&# i tâm tr&# ng nh&# Kiều tha thì t. Nh&# ng nh&# ng&# i yêu nh&# v&# y, sau m&# t năm trôi xa cách (nh&# t nh&# t b&# t ki&# n nh&# tam thu h&# !), Thúc không tìm con đ&# ng ng&# n nh&# t đ&# đi, l&# i ch&# n con đ&# ng xa l&# c xa l&# :
“Lâm Truy đ&# ng b&# tháng ch&# y,
“Mà đ&# ng h&# i đ&# o sang ngay thì g&# n.”
Thúc mê m&# i đ&# n đ&# không bi&# t “đ&# ng h&# i đ&# o” sao? Có đúng tâm tr&# ng c&# a m&# t k&# đang yêu và mong đ&# c gặp l&# i ng&# i yêu càng s&# m càng tí t không ?
Vì Thúc đi đ&# ng b&# nên không gặp gặp Kiều trở c khi nàng b&# Khuyển, &# ng b&# t v&# Vô Tích.
Mãi đ&# n khi Thúc ông đã làm ma cho cái “thây vô ch&# ” xong xuôi, chàng m&# i v&# đ&# n nhà:
“L&# th&# ng đã đ&# m&# t hai,
“L&# c trình chàng m&# i đ&# n n&# i b&# y giờ”.

Có Nên Đón Nhặt Lạ Giá Trị Đương Thời Ngay Tân Thanh Không?

Tác Giả: Tá Quang Khôi

Chúa Nhật, 20 Tháng 11 Năm 2011 08:20

Kiểu u Bä Đánh Thuäc Mê

Muän bät cóc Kiểu u hai tên đäy tä cäa Hoän Thä phäi täi thuäc mê cho nàng mê đi:

”Đäy sân gäm tuät sáng lò,

”Thät kinh nàng chäa biät là làm sao.

”Thuäc mê đâu đã täi vào,

”Mä màng nhä giäc chiêm bao biät gì.”

Sau đó, chúng đäa nàng vä Vô Tích , täc là näi cách xa Lâm Truy mät thäng đäng bä, mà đäng thäy näu có gän cũng phäi mät tä mät tuän đän näa thäng.

”Näc trôi hoa räng đã yên,

”Hay đâu đäa ngäc ä miän trän gian,

”Khuyän, äng đã đät mäu gian,

”Väc nàng lên ngäa đä an däi thuyän.

”Buäm cao läo thäng cánh xuyän,

”Đä chäng huyän Tích, bäng miän vät sang.

”Đä đä lên träc sänh đäng,

”Khuyän, äng hai đäa näp nàng däng công.

”Väc nàng täm xuäng môn phòng,

”Hãy còn THIäM THIäP GIäC NäNG chäa phäi.”

Sau đó, chúng đäa nàng vä Vô Tích , täc là näi cách xa Lâm Truy mät thäng đäng bä, mà đäng thäy näu có gän cũng phäi mät tä mät tuän đän näa thäng.

Nhä väy Kiểu u đã mê man ít nhät mät tuän hay näa thäng. Väi thäi gian dài äy, nàng còn có thä säng đäc không?

Ba Năm Hay Sáu Tháng?

Ngay sau khi väa thä thät väi Kiểu u, Kim Träng đäc tin chú tä trän ä tän Liêu Däng. Cha chàng cho gäi chàng vä gäp đä giúp viäc tang ma :

”Liêu däng cách trä sän khä,

”Xuän đäng käp gäi sinh vä hä tang.”

Nhä väy Kiểu u đã mê man ít nhät mät tuän hay näa thäng. Väi thäi gian dài äy, nàng còn có thä säng đäc không?

Ba Năm Hay Sáu Tháng? Ngay sau khi väa thä thät väi Kiểu u, Kim Träng đäc tin chú tä trän ä tän Liêu Däng. Cha chàng cho gäi chàng vä gäp đä giúp viäc tang ma :

Hai chä “hä tang” mäi ngäi i giäi thích mät khác. Theo bän chính bäng chä Hán, Kim Vân Kiểu u cäa Thanh Tâm Tài Nhân do Tô Nam Nguyän Đình Diäm đäch, khi chú Kim Träng chät ä Liêu Däng, chàng đäc cha gäi vä gäp đä cùng đi väi ông täi Liêu Däng đón linh cäu. Phän län các häc giä đäu chú thích là “giúp đä viäc ma chay.” Riêng Đào Duy Anh, có lä bä änh häng câu “Ngoài nghìn däm, chäc ba đäng” läi chú thích thêm :”Vì ông chú không có con trai, Kim Träng là cháu thäa tä nên phäi vä đä sẵn sóc viäc tang.” (Tä đän Truyän Kiểu u, trang 181).

Nhäng näu chàng Kim phäi đä tang ba năm, làm sao giäi thích khoäng thäi gian chä mäi sáu

Có Nên Đón Nhị Vị Giá Trị Đương Trượng Tân Thanh Không?

Tác Giả: T&# Quang Khôi

Chúa Nhật, 20 Tháng 11 Năm 2011 08:20

tháng chàng đã trở về với Thúy để tìm Kiều ?

Khi tiễn biệt Kiều để về thăm tang chú, Kim nói:

“Ngoài nghìn dặm, chốc ba đông,

“Mười sáu khi gặp cho xong còn chấy !”

Nhưng chị mới có sáu tháng, chàng đã trở về :

“Tôi ngày muôn dặm phù tang,

“Năm năm đi Liêu Đông ngả nhà.

“Về sang với Thúy dò la,

«Nhìn xem phong cảnh nay đã khác xưa.»

Theo Kim Vân Kiều của Thanh Tâm Tài Nhân, Kim Trượng không nói tiễn chuyển phỉ xa Kiều ba năm mà chỉ than thở phỉ theo cha tiễn Liêu Đông lo việc tang chú. Vì thế, mười bốn (không phỉ là sáu) tháng sau, chàng đã trở về, không có điếu gì đáng tiếc mợc. Nhưng ta không hiểu tiễn sao Nguyễn Du lại tiễn Kim Trượng phỉ xa Kiều như ng ba năm, thăm rổi lại chị mợc sáu tháng đã cho chàng trở về ?

Ngoài những điếu khác biệt trên, chúng tôi cũng thấy một vài thay đổi như . Trong cuộc trở ân báo oán, tiên sinh gặp tiễn chuyển Kiều gặp Khuyển ng, nhưng lại bắt hình phạt Hoãn Thập phỉ chửi (bắt đánh 100 roi). Khi hành hình các tiễn phỉ, Kiều chửi ra lời nhữ tho sao thì tiễn cớ sao ra hình. Trong nguyên bản, Thanh Tâm Tài nhân đã kể tiễn cuộc trở ng phỉ. Chàng hợc, với Sĩ Khanh, cuộc hành hình tiễn c mô tả như sau :

Kiều sai quân sĩ nước mợc nhữ a thông lờn với với cây gai, tiễn hợc quỏn áo Sĩ Khanh, tiễn nhữ a thông đang sôi lên ngỏ hợc, rổi tiễn nước lờn cho nhữ a thông nguỏ đi. Ngỏ Sĩ Khanh bắt nhữ a thông bắt cớ ng tiễn sớ. Quân sĩ tìm những chổ có với gai mà kéo mướn ra. Da Sĩ Khanh bắt nhữ a thông nóng làm cho nát nhữ nên dờ dàng tuớ ra, tiễn lờ thoớ. Khi Sĩ Khanh chổ còn là mợc tiễn thoớ nhữ nhữ a máu, quân sĩ lờy nước với dờ lên...

Nguyễn Du tránh cho tiễn gặp phỉ chổ ng kiỏn cớ nhữ thù đã man y nên chổ tóm tiễn :

« Máu rổi, thoớ nát tan tành,

« Ai ai trông thấy hợc kinh phách rổi. »

Nhưng cũng có chi tiễn đáng gặp tiễn, tiên sinh tiễn tiễn đi làm cho truyển thành vô lý. Khi Kiều tiễn cớ gặp tiễn gia đình, Vớ ng ông mướn Kiều bắt về nhà, nàng cho tiễn nàng mướn tiễn với Giác Duyên, ngỏ tiễn đã cớ sớ ng nàng khi nàng tiễn tiễn sông Tiển Đớ ng.. Vớ ng bà và Giác Duyên khuyên Kiều nên nghe tiễn với Vớ ng ông. Kiều đành phỉ tiễn tiễn ni cô cớ mướn. Tho mà trong tác phỉ mợc của Nguyễn Du, Vớ ng ông tiễn nói mợc câu rổi vô lý và ngang ngỏ c :

« Phỉ tiễn cớ Phỉ tiễn, cớ tiễn,

Tình kia hiểu nỏ ai tiễn cho đây ? »

Có Nên Đón Nhặt Lại Giá Trị Đón Tròn Ng Tân Thanh Không?

Tác Giả: T&# Quang Khôi

Chúa Nhật, 20 Tháng 11 Năm 2011 08:20

Kiểu bán mình để cứu cha và nhận chôn cha phải là đã trở lại sao? Thúy Vân thay cho lấy Kim Tròn thì tình của Kiểu để và chàng Kim và nhận chôn cha trở nên sao? Vấn đề ông còn muốn đòi hỏi gì hơn nữa? Buộc tôi Kiểu chôn cha trở xong lại và chôn cha trở nên tình với Kim lang, Vấn đề ông đã tỏ ra là một người cha quá khờ c nghĩ và đòi hỏi quá đáng !

Như vậy, cái hay của Đón Tròn Ng Tân Thanh để cứu người ngườ i ca tụng nôm ná đâu? Thế à, cái hay đó nôm ná phần hình thức với những lời thơ trác tuyệt của Nguyễn Du. So với các truyện dách hay phóng tác truyện Tàu, như Hoa Tiên, Như Đá Mai, Phan Trán... vẫn của Tiên Điền thì sử dụng tác phẩm như, một trở lại một với.

Trong Đón Tròn Ng Tân Thanh, chúng ta có thể tìm thấy những câu thơ tuyệt tác trong bất cứ trang sách nào. Chúng tôi xin đưa một vài thí dụ để biết rõ văn tài của tác giả .

Tâm trở Thúy Kiều sau khi phải vào thanh lâu nên thơ như

“Láu xanh mái rá trở ngá đào,

“Càng treo giá ngọc, càng cao phẩm người .

“Biết bao bá má , ong lấy,

“Cuác say đáy tháng, trở ná i tháu đám.

« Dáp dịu lá gió, cành chim,

« Sám đáa Táng Ngác, tôi tìm Tráng Khanh.

« Khi tôi nhá ráu, lúc tàn canh,

« Giát mình, mình lấy thơ ngá mình xót xa.

« Khi sao phong gám, rá là,

« Giá sao tan tác như hoa giáa đáng !

« Mát sao đáy gió, dán sáng,

« Thân sao bá má chán ong cháng báy thân!

« Mác ngá i máa Sá, mây Tán,

« Như mình nào biết có xuân là gì.

‘Đòi phen gió thổi, hoa ká,

‘Náa rèm tuyệt ngám, bán bá trắng tháu.

‘Cánh nào cánh cháng đeo sáu,

‘Ngá i buán cánh có vui đâu bao giờ !...”

Tiáng Đán Của Thúy Kiều

Đán Cho Kim Tráng Nghe :

“Trong như tiếng hác bay qua,

“Đác như nác suối mái sa náa với.

“Tiáng khoan như gió thoảng ngoài

“Tiáng mau sám sáp như trở lại dá máa.”

Đán Cho Kim Tráng Nghe : “

Đán cho Hồ Tôn Hiến nghe trong tiếng cá công :

“Mát cung gió thổi máa sáu,

“Bán dây như máu năm đáu ngón tay.

“Ve kêu ván hát nào tà,

Có Nên Đem Nhỏ i Giá Trị Đem an Tròn ng Tân Thanh Không?

Tác Giả: T&# Quang Khôi

Chúa Nhật, 20 Tháng 11 Năm 2011 08:20

“L&#t tại H&# cũng chau mày r&#i châu

“H&#i r&#ng : Này khúc &# đâu ?

“Nghe ra muôn oán nghìn s&#u l&#m thay.

“Th&#a r&#ng : B&#c m&#nh khúc này,

“Ph&# vào đàn &#y nh&#ng ngày còn th&#.

Cung c&#m l&#a nh&#ng ngày x&#a,

“Mà g&#ng b&#c m&#nh bây giờ là đây.

“Nghe càng đ&#m, đ&#m càng say,

“L&# cho m&#t s&#t cũng ngây vì tình.”

V&# l&#i v&#n, ngh&# thu&#t t&# c&#nh, t&# tình, không ai có th&# b&#ng Nguy&#n Du. Nh&#ng n&#u ch&# căn c&# v&# m&#t hình th&#c mà tôn lên hàng đ&#i tác ph&#m, b&#t h&# có ph&#i là đ&#u quá đáng không ? Ai cũng bi&#t r&#ng ngày x&#a, khi Nho h&#c còn th&#nh, ng&#i ta tr&#ng l&#i v&#n h&#n n&#i dung vì t&# t&#ng nào cũng không th&# v&#t qua đ&#c t&# t&#ng Kh&#ng M&#nh. Truy&#n nào cũng ph&#i n&#m trong khuôn kh&# Kh&#ng giáo, l&#y luân th&#ng, đ&#o lý làm g&#c. Tôi ph&#i trung v&#i vua, con cái ph&#i có hi&#u v&#i cha m&#, ng&#i i đàn bà khi đã “xu&#t giá” thì ph&#i h&#t lòng “tòng phu”&#Không ai có th&# v&#t qua nh&#ng k&# c&#ng &#y.

Vì th&#, ng&#i i x&#a xét Truy&#n Ki&#u v&# khía c&#nh hình th&#c nhi&#u h&#n n&#i dung. V&#y, ngày nay chúng ta có nên đ&#nh l&#i giá trị Đ&#an Tr&#ng Tân Thanh không ? Chúng ta có nên đ&#t tác ph&#m vào đúng ch&# c&#a nó hay c&# l&#ng l&#ng đi theo ng&#i i x&#a mà tôn sùng m&#t tác ph&#m v&#n ch&#ng ch&# đ&#p v&# m&#t hình th&#c? Nh&#ng có m&#t đ&#u đáng buồn là n&#u chúng ta “tru&#t ph&#” Đ&#n Tr&#ng Tân Thanh, n&#n v&#n h&#c Vi&#t Nam s&# có m&#t kho&#ng tr&#ng l&#n vì cho đ&#n nay, c&# trong l&#n ngoài n&#c, ch&#a có m&#t tác ph&#m nào kh&# dĩ thay th&#, dù ch&# v&# m&#t hình th&#c.